

Arrest

nr. 207 739 van 14 augustus 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat V. HERMANS
Brusselsesteenweg 91/A
1785 MERCHTEM**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2018 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 8 augustus 2018 (bijlage 13septies).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 augustus 2018, om 14:00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat V. HERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 8 augustus 2018 werd de beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissing, die dezelfde dag ter kennis werd gebracht aan verzoeker, is de bestreden beslissing die is gemotiveerd als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten(1):

naam: B.T.

voornaam: K.

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: <AANVULLEN - LIEUNAISSANCE>

nationaliteit: Algerije

Alias: B.K. (...)

Echte identiteit: A.A.C. (...), Algerije

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van SPN Zeebrugge op 07.08.2018 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene werd gehoord op 07.08.2018 door de politiezone van SPN Zeebrugge en verklaart dat hij naar het Verenigd Koninkrijk tracht af te reizen. Hij verklaart humanitaire problemen te hebben in zijn thuisland, maar specificeert niet verder.

Betrokkene verklaart geen asiel te hebben aangevraagd in België of een andere lidstaat. Hij verklaart geen partner of kinderen te hebben. Betrokkene verklaart geen medische problemen te hebben.

Een schending van de artikels 3 en 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terugdrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene verklaart aan de politie van SPN Zeebrugge B.K. te heten, geboren op 09.01.1996 en van Algerijnse nationaliteit te zijn. Uit onderzoek is echter gebleken dat de echte identiteit van betrokkene de volgende betreft: A.A.C., geboren te Algerije op (...) en van Algerijnse nationaliteit. Betrokkene houdt zijn ware identiteit dus verborgen.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij/zij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 31.07.2018 dat hem betekend werd op 31.07.2018. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Terugleiding naar de grens

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van SPN Zeebrugge op 07.08.2018 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terugdrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene verklaart aan de politie van SPN Zeebrugge B.K. te heten, geboren op 09.01.1996 en van Algerijnse nationaliteit te zijn. Uit onderzoek is echter gebleken dat de echte identiteit van betrokkene de volgende betreft: A.A.C., geboren te Algerije op (...) en van Algerijnse nationaliteit. Betrokkene houdt zijn ware identiteit dus verborgen.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij/zij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 31.07.2018 dat hem betekend werd op 31.07.2018. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Betrokkene werd gehoord op 07.08.2018 door de politiezone van SPN Zeebrugge en verklaart dat hij naar het Verenigd Koninkrijk tracht af te reizen. Hij verklaart humanitaire problemen te hebben in zijn thuisland, maar specificeert niet verder.

Betrokkene verklaart geen asiel te hebben aangevraagd in België of een andere lidstaat. Hij verklaart geen partner of kinderen te hebben. Betrokkene verklaart geen medische problemen te hebben.

We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonde. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Algerije een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst. Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Vasthouding

[...]"

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 71, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kan de vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van artikel 7 van deze wet, tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. In zoverre de vordering ook is gericht tegen de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering, moet worden vastgesteld dat de Raad ter zake geen rechtsmacht heeft en de vordering onontvankelijk is.

3. Onderzoek van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. Artikel 43, § 1, eerste lid, van het PR RvV bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. De voorwaarde van de ernst van de aangevoerde middelen

3.2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van artikel 3 van het EVRM, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikelen 7, 62 en 74/13 van de Vreemdelingenwet en van de zorgvuldigheidsplicht, de motiveringsplicht, het billijkheids- en redelijkheidsbeginsel.

Hij vat het middel samen als volgt:

“De bestreden beslissing werd genomen zonder dat op dat moment een onderzoek werd gevoerd naar de rechten van de verzoekende partij op bescherming in het licht van artikel 3 van het EVRM. Er wordt in de bestreden beslissing enkel vastgesteld dat de verzoekende partij niet in het bezit in van een geldig reisdocument.

Er werd vastgesteld dat verzoekende partij afkomstig is uit Algerije. In concreto vreest verzoekende partij represailles omwille van de problemen die hij aldaar en hij tevens het land heeft verlaten.”

De verdere toelichting is theoretisch, behoudens volgende elementen:

- Het is zeer waarschijnlijk dat, voor zover verzoeker wordt teruggedreven naar Algerije, land waarmee hij geen enkele band meer heeft en tevens verschillende problemen heeft gekend, hij daar het voorwerp zal uitmaken van een schending van artikel 3 van het EVRM.
- Verzoeker kan wel degelijk elementen die een schending van artikel 3 van het EVRM waarschijnlijk maken. Bij een uitzetting is er dus wel degelijk een reële mogelijkheid dat hij er zal worden blootgesteld aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling zoals bedoeld in artikel 3 van het EVRM. Uit de bestreden beslissing kan op geen enkele manier afgeleid worden dat ten aanzien van verzoeker zelfs maar de minste toetsing van zijn uitwijzing aan artikel 3 van het EVRM werd uitgevoerd. Dit getuigt dan ook van een ontzettend grote onzorgvuldigheid gezien het feit dat verzoeker wel degelijk te kennen geeft een vrees te koesteren in geval van terugkeer. Uit een voldoende grondig gehoor zou zonder meer de waarachtigheid van zijn verklaringen blijken. Het is de plicht van verweerder om in dergelijk gehoor, in het bijzijn van een tolk, te voorzien alvorens een verwijderingsbeslissing te nemen.
- Het is duidelijk dat de bestreden beslissing niet is gemotiveerd op basis van verzoekenbaarheid met hogere rechtsnormen. De formele motiveringsplicht is bijgevolg geschonden. De bestreden beslissing werd genomen zonder dat op dat moment een nauwkeurig onderzoek werd gevoerd naar de rechten van verzoeker op bescherming in het licht van de artikel 3 van het EVRM.

- Gebaseerd op deze elementen, loopt verzoeker een groot risico in Algerije. Verweerder schendt artikel 3 van het EVRM bij het uitvoeren van haar beslissing.
- Uit de bestreden beslissing blijkt op geen enkel moment waarom de bestreden beslissing werd genomen zonder daarbij rekening te houden met artikel 19 van de Dublin III verordening en alsook een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM te onderzoeken. Een motivering hierover ontbreekt.

3.2.2. In de nota met opmerkingen zet verweerder uiteen dat geen ernstig middel werd aangevoerd.

3.2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet legt op dat de administratieve beslissing met redenen worden omkleed.

In tegenstelling tot hetgeen verzoeker voorhoudt, kunnen de juridische en feitelijke gegevens eenvoudig worden gelezen die hebben geleid tot de bestreden beslissing.

Verzoeker wordt het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten op grond van artikel 7, eerste lid, 1°, van de Vreemdelingenwet en omdat hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van een geldig paspoort en van een geldig visum of geldige verblijfstitel.

Verzoeker kreeg geen termijn voor vrijwillig vertrek toegekend. Artikel 74/14, § 3, 1° van de Vreemdelingenwet wordt toegepast, omdat er een risico op onderduiken bestaat.

Verzoeker wordt teruggeleid naar de grens op grond van artikel 7, tweede lid, van de Vreemdelingenwet.

Deze vaststellingen worden niet betwist, noch weerlegd.

De beslissing bevat ook volgende motivering:

“Betrokkene werd gehoord op 07.08.2018 door de politiezone van SPN Zeebrugge en verklaart dat hij naar het Verenigd Koninkrijk tracht af te reizen. Hij verklaart humanitaire problemen te hebben in zijn thuisland, maar specificceert niet verder.

Betrokkene verklaart geen asiel te hebben aangevraagd in België of een andere lidstaat. Hij verklaart geen partner of kinderen te hebben. Betrokkene verklaart geen medische problemen te hebben.

Een schending van de artikels 3 en 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.”

“We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonst. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Algerije een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst. Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.”

Verzoeker stelt nog dat niet wordt gemotiveerd over elementen die wel degelijk aanwezig zijn, maar verduidelijkt niet op welke elementen hij dan doelt. Hij toont niet aan dat er verklaringen die afgelegd werden of stukken die voorgelegd werden, niet beoordeeld werden.

Op lezing van de motivering van de bestreden beslissing, en waar tevens wordt ingegaan op verzoekers verklaringen dat hij (i) humanitaire problemen heeft in Algerije, zonder deze te specificeren, (ii) niet om

internationale bescherming verzoekt, (iii) geen partner of kinderen heeft, (iv) geen medische problemen heeft, wordt *prima facie* een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 of artikel 62 van de Vreemdelingenwet niet aangetoond.

Het middel wordt verder onderzocht in het licht van de overige aangevoerde bepalingen.

De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Bij het nemen van een beslissing moet zij steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen.

In casu wordt verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten op grond van artikel 7, eerste lid, 1°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen :

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;”

Verzoeker betwist, noch weerlegt dat hij in het Rijk verblijft zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten, nu hij niet in bezit is van een geldig paspoort en van een geldig visum of een geldige verblijfstitel.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat *“Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.”*

Verzoeker houdt onterecht voor dat geen enkele toetsing werd doorgevoerd aan artikel 3 van het EVRM. In het kader van een toetsing aan artikel 3 van het EVRM, wordt rekening gehouden met verzoekers verklaring dat hij niet kan terugkeren naar Algerije omdat hij humanitaire problemen heeft. De bestreden beslissing echter stelt vast dat aan de hand van dit ongestaafd en algemeen betoog niet blijkt dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn die kunnen wijzen op een schending van artikel 3 van het EVRM.

Op geen enkele wijze neemt verzoeker de moeite concrete aanwijzingen naar voor te brengen waarom hij problemen zou hebben in Algerije of waarom hij omwille van deze vermeende problemen een reëel risico loopt op behandelingen in strijd met artikel 3 van het EVRM. Hij legt geen begin van bewijs voor dat kan wijzen op een dergelijk ernstig en reëel risico.

Aangezien geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kan verzoeker ook niet worden gevolgd waar hij stelt dat het billijkheids- of redelijkheidsbeginsel werd geschonden.

In deze omstandigheden kan op het eerste zicht een schending van de overige aangevoerde bepalingen, niet worden vastgesteld.

Het enig middel is niet ernstig.

3.3. De vaststelling dat er niet is voldaan aan één van de in artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid, van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien augustus tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. CLAESEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

S. VAN CAMP